କେ. କୃଷ୍ଣମାଚାରିୟୁଲୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ଭେଙ୍କଟେଶ୍ୱର ହିନ୍ଦୁ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

21, ଫେବୃଆରୀ 1997

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସାହିର ଅହମ୍ମଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ବେସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଣ-ଶିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ-ପ୍ରୟୋଗଶାଳା ସହାୟକ-ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ନିଯୁକ୍ତ-ଅନ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ କାମ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା ଦାବି-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ-ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା-ସେମାନେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 (d) ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 (d) ଏବଂ 226-ସମାନ କାମ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା-ଘରୋଇ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଅନୁଦାନ ସହାୟତା ପାଉନଥିଲେ-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉପଶମ ଲାଭ କରି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର-ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ-ସେମାନେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 (d) ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1774/1997 ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1791/1996 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 23.4.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏଲ୍. ଏନ୍. ରାଓ, ଭି. ଏସ୍. ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଏସ୍. ୟୁ. କେ. ସାଗର।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣାଗଲା ।

ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଜଣଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଘରୋଇ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରୟୋଗଶାଳା ସହାୟକ ପଦବୀରେ ଅଣ-ଶିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ସମାନ ଦରମା ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଏବଂ ଅପିଲ ଖାରଜ ହେବାପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ କାମ ପାଇଁ ସମାନ ଦରମା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବେତନ ପାହ୍ୟା ଦାବି କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଛି । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଯେତେବେଳେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ନିୟମ ଜାରି କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ସଂସ୍ଥା, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ, କୌଣସି ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁନାହିଁ; ତେବେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କି? ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଦୀର୍ଘ ଧାରାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଯାହା ନାଗରିକଙ୍କ ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର, ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ଲୋକହିତର ଏକ ଉପାଦାନ ପାଆନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଲୋକହିତର ଉପାଦାନ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ସେହି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବେତନ ପାହ୍ୟାର ସମାନତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି କି? ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ପରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନ୍ୟାୟିକ ଚାପ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଇନର ସୁରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ଏବଂ ଚାହାଁନ୍ତି । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରର ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସୁବିଧା ଏବଂ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ ।

ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷା ସୁଯୋଗର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି । ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକ ପଦବୀରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି କେଉଁ ମଞ୍ଚକୁ ଯିବା ଉଚିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଉପଶମ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ । ଯେତେବେଳେ ଜନସ୍ୱାର୍ଥର ଏକ ଉପାଦାନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେହି ଉପାଦାନକୁ ପୂରଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶାଖା ବୋଲାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକ, ମଧ୍ୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଉପଶମ ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର; କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅଂଶ ବହୁତ ପ୍ରଶସ୍ତ । ଏହା ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତି ହେବ, ଯଦି ଉପଶମ ଏକ ଘରୋଇ ଆଇନ ଉପଶମ ହୋଇଥିବ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଅନ୍ୟମାନେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 (d) ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ସମାନ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।